

Sygn. akt I CK 214/02

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2003 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Barbara Myszka

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

przy udziale zainteresowanego Zakładów Energetycznych

o przyłączenie do sieci,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 stycznia 2003 r.,

kasacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Antymonopolowego

z dnia 6 marca 2002 r., sygn. akt XVII Ame 21/01,

uchyla zaskarżony wyrok i umarza postępowanie sądowe.

Uzasadnienie

Decyzją z 24 stycznia 2001 r. pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki odmówił dokonania żądanej przez powodów zmiany warunków przyłączenia do sieci niskiego napięcia. Od decyzji tej powodowie wnieśli odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego. W dniu 6 marca 2002 r. na rozprawie pełnomocnik powodów oświadczył, że cofa odwołanie, a pełnomocnik pozwanego nie wniósł co do tego oświadczenia zastrzeżeń. W tej sytuacji Sąd wydał wyrok, w którym orzekł, iż „zmienia w całości decyzję Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w ten sposób, że umarza postępowanie”.

W skardze kasacyjnej pozwany podniósł, iż wyrok Sądu z dnia 6 marca 2002 r. zapadł z naruszeniem art. 355 § 1 i art. 479⁵³ § 2 k.p.c. Powodowie w odpowiedzi wnieśli o odrzucenie skargi ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia, niższą od wymaganej w art. 392¹ § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powodowie występując z wnioskiem o odrzucenie skargi kasacyjnej przeoczyli art. 479⁵⁶ § 2 k.p.c. stanowiący, iż w sprawach z zakresu regulacji energetyki od wyroku sądu antymonopolowego (obecnie - od 15 grudnia 2002 r. - sądu ochrony konkurencji i konsumentów) przysługuje kasacja do Sądu Najwyższego niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia.

Postępowanie w sprawach z zakresu regulacji energetyki jest dwuetapowe; pierwszy etap obejmuje postępowanie administracyjne, a drugi – postępowanie sądowe w trybie przewidzianym w art. 479⁴⁶ – 479⁵⁶ k.p.c., polegające na rozpoznaniu określonych w art. 479⁴⁶ k.p.c. odwołań od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki i zażaleń na jego postanowienia (zob. także art. 30 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, Dz. U. nr 54, poz. 348 ze zm.). Postępowanie sądowe w sprawach z zakresu regulacji energetyki jest ujęte podobnie jak postępowanie sądowe w sprawach z zakresu ochrony konkurencji

(art. 479²⁶ – 479³⁵ k.p.c.), również więc co do niego można przyjąć, iż nie ogranicza się ono do kontroli zaskarżonego aktu Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, lecz zmierza także do merytorycznego rozpoznania sprawy (zob. art. 479⁵³ §2 k.p.c.) i jest postępowaniem pierwszoinstancyjnym (por. orzeczenia Sądu Najwyższego: z dnia 7 października 1998 r., I CKN 265/98, OSP 2000, nr 5, poz. 68, i z dnia 11 sierpnia 1999 r., I CKN 351/99, OSNC 2000, nr 3, poz. 47). Odwołanie lub zażalenie wszczynające to postępowanie jest zatem odpowiednikiem pozwu (por. art. 479⁴⁹ k.p.c.).

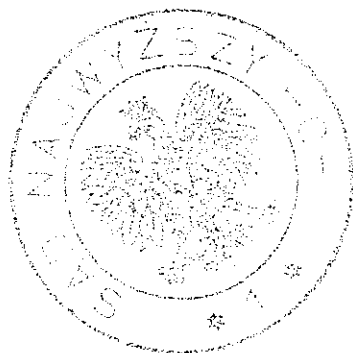
W zakresie nie unormowanym w art. 479⁴⁶ – 479⁵⁶ i art. 479¹ - 479²² k.p.c., do postępowania sądowego w sprawach z zakresu regulacji energetyki mają zastosowanie przepisy ogólne o procesie. Jednym z takich przepisów jest art. 355 § 1 k.p.c., stanowiący – między innymi - iż sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew. Zgodnie zatem z tym przepisem, skuteczne w świetle art. 479¹³ § 1 k.p.c. cofnięcie, porównywalnego z pozwem, odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki powinno spowodować, dokonane postanowieniem, umorzenie postępowania sądowego wywołanego wniesieniem odwołania. Skutek tego postanowienia powinien więc objąć całe postępowanie sądowe - ale tylko to postępowanie, zaskarżona natomiast decyzja powinna stać się ostateczna. Umorzenie w wyniku cofnięcia odwołania także postępowania administracyjnego, tj. pierwszego etapu postępowania w sprawach z zakresu regulacji energetyki, byłoby możliwe tylko w razie istnienia szczególnej do tego podstawy prawnej w rodzaju przepisu art. 446 k.p.c.

W konsekwencji, mający zastosowanie także w postępowaniu sądowym w sprawach z zakresu regulacji energetyki art. 355 § 1 k.p.c. wykluczał zarówno zmianę zaskarżonej decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, jak i umorzenia całego postępowania wraz z postępowaniem administracyjnym. Sąd, zamiast wyroku o przytoczonej wyżej treści, powinien wydać tylko postanowienie o umorzeniu postępowania sądowego.

W skardze kasacyjnej trafnie wskazano także na naruszenie przez Sąd art. 479⁵³ § 2 k.p.c. Zmiana decyzji, o której w nim mowa, jest orzeczeniem co do istoty

sprawy, wobec czego nie mogła ona być aktualna, gdy uzasadnione było tylko orzeczenie proceduralne, tj. co do samego toku postępowania.

Uwzględniając skargę kasacyjną, o uchyleniu zaskarżonego wyroku, zapadłego w sytuacji, w której wyrokowanie stało się zbędne, i umorzeniu postępowania sądowego rozstrzygnięto postanowieniem jako formą orzeczenia właściwą do decydowania o toku postępowania (art. 393¹⁶ w związku z art. 354, 355 § 1, art. 391 i 393¹⁹ k.p.c.); por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 października 1999 r., III CKN 693/98, OSNC 2000, nr 4, poz. 73, i z dnia 29 sierpnia 2001 r., IV CKN 1153/00, „Lex” nr 52699).

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność:
Starszy sekretarz sądowy

Anna Matura